

Open Access udvalget
Forsknings- og Innovationsstyrelsen
Bredgade 40
1260 København K
e-mail: ansj@fi.dk

København, den 8. juli 2010

Svar fra *Forlæggerforeningen* til Open Access Udvalget vedrørende høringen om Anbefalinger til implementering af Open Access i Danmark

Forlæggerforeningen takker for at være blevet inddraget i gruppen af høringspartnere vedr. den tilsendte rapport fra Open Access Udvalget (fremover kaldet OAU). Som brancheforening på publiceringsområdet mener vi, at vores medlemmer og forlagsbranchen som helhed er en meget vigtig medspiller, når det gælder Open Access-publicering, som i princippet ikke burde adskille sig fra andre publiceringsområder.

Forlæggerforeningen har ikke været inddraget i OAUs hidtidige arbejde, som ligger til grund for rapporten. Vi er dog tilfredse med at kunne konstatere, at udvalget i rapporten lægger vægt på, at forlagsbranchen og især de videnskabelige forlag nu ytrer sig over for udvalget om sagen. Den opfordring tager vi gerne imod, og vi vil hermed tilkendegive, at vi er villige til at deltage i det forestående arbejde med forsøget på at opstille en fornuftig forretningsmodel for Open Access-publicering af videnskabelige resultater og deres formidling, og med konstruktive forslag til, hvorledes forlagene kan fortsætte deres arbejde med publicering på området. En sådan deltagelse forudsætter dog, at udvalget afsætter de fornødne midler til honorering af konsulenter og andre medarbejdere i det planlagte udvalgsarbejde for de kommende to år. Enkelte medlemsforlag vil sandsynligvis være villige til at stille kvalificerede medarbejdere til rådighed til et sådant udvalgsarbejde. Yderligere deltagere i arbejdsprocessen vil forventeligt kunne findes blandt medlemmerne af *Foreningen Universitetsforlagene i Danmark*. Desuden vil der være medlemsforlag, som gerne indgår i eventuelle pilotprojekter på området i samarbejde med DEFF.

Da udvalget har været sammensat af medlemmer fra bibliotekssektoren og ministerierne, men kun har haft en yderst beskedent deltagelse fra universiteterne og slet ingen fra forlagsbranchen, finder *Forlæggerforeningen* det nødvendigt at indlede med nogle betragtninger om forlagenes rolle i videnskabelig publicering i almindelighed såvel internationalt som i Danmark. Desuden ønsker vi at tilføje nogle synspunkter vedrørende Open Access-publicering set i forhold til traditionel publicering. En del af vores synspunkter er sammenfaldende med de synspunkter, som vil blive indsendt fra *Foreningen Universitetsforlagene i Danmark*, der netop er specialiseret i videnskabelig publicering, og hvis medlemmer til dels er repræsenteret i *Forlæggerforeningen*.

Indledende betragtninger og generelle holdninger

Forlæggerforeningen ønsker at understrege, at publicering af videnskabelige forskningsresultater i adskillige århundreder først og fremmest har været håndteret af forlag snarere end af biblioteker og universiteter. Forlagene har varetaget publicering af såvel tidsskrifter, som monografier, antologier, serier, disputatser, omarbejdede ph.d.-afhandlinger og undtagelsesvis også studenterspecialer af ekstraordinært høj kvalitet, tekstudgaver, kommenterede udgaver, oversættelser af videnskabelige værker fra fremmede sprog og mange andre typer af publikationer inden for videnskab.

Helt overordnet ønsker vi også at understrege, at den internationale debat og mange landes krav om Open Access-publicering inden for videnskab er meget tæt forbundet med debatten om, hvorvidt det er rimeligt, at al videnskab produceret for offentlige midler skal være gratis tilgængelig for alle. Debatten er forårsaget af bibliotekernes vanskelighed med at betale de meget høje licenser for pakker med digitale udgaver af en række af verdens vigtigste tidsskrifter inden for naturvidenskab og medicin, såkaldte *STM-tidsskrifter udgivet på engelsk*. Manglen på midler i bibliotekssektoren har især ramt de faglige områder, der ligger uden for STM-tidsskriftpakkerne, nemlig humaniora, teologi og samfundsvidenskaberne, også kaldet *HSS-området* (Humanities and Social Sciences). Således vil der være en stor mængde bøger og tidsskrifter til helt rimelige og latterligt små beløb, som hverken abonneres på eller indkøbes separat.

Uheldigvis rammer dette fænomen et land som Danmark og en række andre europæiske lande meget hårdt. Der er nemlig ingen i Norden f.eks., som publicerer de omtalte vigtige STM-tidsskrifter. *Det vi i Danmark producerer på de videnskabelige forlag er bøger, og kun i meget begrænset omfang tidsskrifter. Bøger indkøbes indtil videre kun sjældent som digitale pakker, men derimod enkeltvis i trykt form, og det har været dem, man har skåret ned på. Desuden udgiver næsten alle danske videnskabelige forlag udelukkende inden for HSS-området.* Vi rammes altså af stramningerne i indkøbet af de danske videnskabelige monografier. I OAU's rapport er denne problemstilling kort berørt på s. 9, hvor det endvidere foreslås, at den "gøres til genstand for en selvstændig fokuseret analyse og overvejelse." Dette synspunkt støtter vi.

Angående sprog for publicering skal det desuden understreges, at *danske forlag er så godt som de eneste i verden, der publicerer videnskab på dansk* og dermed løbende beriger vores sprog med nye danske ord og et fra udlandet hentet og tilpasset fagsprog, som gør, at vi kan drøfte videnskabelige spørgsmål i en bredere offentlighed på dansk. Denne demokratiske holdning til videnskab mener vi, mange deler.

Omvendt skal det også slås fast, at *danske videnskabelige forlag langt fra kun publicerer på dansk*. Flere danske forlag og udgiverselskaber har en ganske stor videnskabelig produktion af monografier og videnskabelige tekstudgivelser på andre sprog. Heraf er *engelsk* det vigtigste, men videnskab udgives også i Danmark på en række andre sprog som f.eks. fransk, spansk, tysk, italiensk, nordiske sprog, japansk, arabisk, oldislandsk, latin, græsk m.fl. Forskerne har brug for international kontakt og for at bringe deres egen forskning i dialog med et videnskabeligt verdenspublikum. Derfor må de *også* publicere på fremmede sprog.

Økonomisk betragtet er det urentabelt at publicere videnskab på dansk, fordi aftagergruppen til den producerede litteratur er meget begrænset pga. befolkningens ringe størrelse. Af kulturelle årsager er det dog nødvendigt også at udgive videnskabeligt dokumenteret litteratur på dansk, ikke alene inden for områder som dansk sprog, litteratur, retsvæsen og historie, men også på en lang række andre områder inden for kunst, kultur og samfundsforhold.

Parallelt med udgivelse af videnskabelig litteratur på dansk produceres dog også en hel del videnskab på udenlandske sprog af danske forlag. Man kunne tro, at det var økonomisk fordelagtigt at have udenlandsk produktion, men det er ikke tilfældet. Der er ganske vist et langt større potentielt marked i udlandet, især hvis man publicerer på engelsk, men det er forbundet med langstrakte produktionsforløb at udgive udenlandske bøger på ofte over 500 sider, og der er tunge udgifter til oversættelser og sproglig revision til fremmedsprogsværkerne. Udgifterne til markedsføring i udlandet er høje, ligesom rabatniveauet til distributører skal rumme mulighed for passende rabatter til boghandler og videnskabelige institutioner. Dette medfører, at nettoindtægterne ved udlandsproduktionen er kraftigt reduceret i forhold til mulighederne på det danske marked, hvor dog både boghandlerrabat og den høje bogmoms også gør et kraftigt indgreb i mulighederne for fortjeneste. *Af videnskabelige årsager er det dog nødvendigt, at danske forskere har en publiceringskanal i Danmark til udlandet*. Kun danske forlag kan læse et dansk manuskriptkoncept eller fuldt manuskript og indgå i en dialog om manuskriptets kvalitet før publiceringen og dets chancer på et fremmedsprog til verdensmarkedet. Især de unge endnu ukendte forskere har desuden vanskeligt ved at springe direkte ud på det internationale marked og har brug for danske forlag, der foruden den faglige vurderingsproces også kan tilføje redaktion og sproglig kvalitet og hjælpe de nye forfattere frem til en god publikation såvel på dansk på det interne danske marked som på et fremmed sprog for det internationale forskningsmiljø.

De videnskabelige, danske forlag har i århundreder deltaget i en frugtbar trekantsproces, bestående af *forfattere* (normalt ansat på universiteter eller andre videnskabelige institutioner), *forlag* (især videnskabelige forlag, men i en række tilfælde også omnibusforlag) og *biblioteker* (fortrinsvis forskningsbiblioteker og nationalbiblioteker, men til denne kategori henregnes også museer og statens arkiver), der i fællesskab har forestået processen at udarbejde, formidle, producere, distribuere, synliggøre, opbevare og sikre langtidsbevaringen af forskningen og dens resultater. Publiceringsmediet har været *den trykte bog og tidsskriftet*. Bøgerne har altid skullet støttes økonomisk, og de videnskabelige forlag har derfor en lang tradition for *samarbejde med såvel de statslige som de private fonde*, der har støttet selve produktionen af de enkelte værker. Uden denne økonomiske støtte ville produktionerne ikke være mulige i et lille sprogeområde som Danmark. I 2007 bortfaldt dog muligheden for at ansøge Forskningsrådet om støtte til udgivelse af monografier, hvilket har gjort det meget vanskeligt overhovedet at få udgivet en lang række antagne manuskripter. Samtidig er presset på de private fonde steget voldsomt, hvilket har gjort det sværere at tilvejebringe den nødvendige fondsstøtte til udgivelserne.

Med den digitale udvikling er muligheden for at erstatte det trykte medie med det digitale samt for umiddelbart at distribuere til hele verdens internetbrugere kommet til og har revolutioneret hele processen for videnskabsproduktion, -formidling og -distribution.

I *Forlæggerforeningen* mener vi naturligvis, at mediet for bøger og tidsskrifter bør være tidssvarende. Især de videnskabelige tidsskrifter har i det seneste årti skiftet medie og format til diverse digitale formater. Mange danske forlag producerer allerede nogle værkgenrer rent digitalt, mens andre produceres i trykt form eller dobbelt, evt. digitalt med print-on-demand-udgaver ved siden af. Læsernes behov styrer slutformatet, og ikke mindst i videnskab er muligheden for hurtigt at få resultater af søgninger i store digitale tekstmængder af stor betydning.

Forlæggerforeningen ønsker derfor at tilkendegive, at vi mener, at *ændringen af format fra det trykte til det digitale ikke ændrer på det forhold, at der til produktion af god videnskabelig litteratur i digital form er mindst lige så meget behov for forlag, som der er til fremstillingen af samme slags litteratur i trykt form*. Forlagenes hovedopgave er nemlig ikke at trykke bøger – dertil har man bogtrykkere – men at medvirke i en lang række processer, som der ofte af diskretionshensyn ikke tales højt om, men som medfører de mange ændringer (strukturelt, redaktionelt, æstetisk, retsligt gennem klarering af rettigheder osv.), der oftest vil være at finde fra et indleveret manuskript til den færdigredigerede og layoutede tekst. *At man ændrer produktionens slutformat indebærer altså ikke, at behovet for forlag forsvinder.*

Hvis slutproduktet ikke skal sælges af forlagene, men til gengæld stilles gratis tilgængeligt for læseren/brugeren, mangler der naturligvis en væsentlig del af finansieringen

af et givet værk. Når det gælder danske videnskabelige forlags bog- og tidsskriftproduktion, hvad enten den er i trykt eller digital form, er beløbet dog ikke af væsentlig størrelse, da stort set alle videnskabelige danske forlag er selvejende institutioner uden mulighed for personlig vinding for ejere ved eventuel afhændelse af virksomhederne gennem salg. Alle indtægter, der går ind i virksomhederne, skal blive i virksomheden, og eventuelle overskud reinvesteres i nye bogprojekter. Det manglende beløb i kredsløbet ved Open Access publicering skal derfor have en størrelse svarende til det, der ikke vil kunne dækkes gennem salgsindtægter.

Problemet er her, at hverken Videnskabsministeriet, universiteterne eller forskningsbibliotekerne i øjeblikket har meldt sig til at påtage sig de nye udgifter fremkaldt af det manglende salg af de færdige Open Access-værker. Det er imidlertid særdeles påtrængende, at der hurtigt udarbejdes en langsigtet strategi for løsningen af dette finansieringsproblem, og at en sådan snarligt implementeres. Ellers risikerer man, at en række små og mellemstore akademiske forlag vil blive presset så hårdt, at de kan ende med at skulle lukke helt. *Forlæggerforeningen ønsker at advare mod, at disse forlag ofres i en transitionsproces, hvor ingen offentlig instans påtager sig det økonomiske ansvar.*

Det er Forlæggerforeningens indtryk, at man i OAU ikke har ønsker om at presse forlagene til lukning, men i den skildrede fremtidsmodel er der alligevel ikke taget højde for, hvordan problemet skal løses økonomisk, og man synes heller ikke at have gjort sig klart, hvilke og hvor mange funktioner i videnskabelig bogfremstilling, der faktisk både bedst og billigst varetages af forlag. Open Access publicering er ikke noget universiteter og biblioteker ubesværet kan foretage alene. Publiceringsprocesserne tager tid og består af langt mere end modtagelse af manuskripter og nedlæggelse af disse på åbent tilgængelige servere.

De oftest ganske små forlagsteams på mellem tre og femten forlagsansatte personer, der har tilstrækkelig viden, faglig profil og erfaring til selv at varetage eller skabe forbindelser til de rette eksperter i alle typer opgaver inden for redaktion, produktion og synliggørelse af videnskabelig litteratur, må anses for langt billigere og mere effektive end en eventuel oprettelse af nye servicestationer med nogle få selvoplærte teams af sekretærer og akademikere fra universiteter og biblioteker vil kunne blive. *På forlagene er der nedarvet knowhow, og man bør ikke glemme, at forlagsknowhow ikke kan opnås på nogen uddannelse betalt af det offentlige, men må læres ude i marken på de respektive forlag, hvor der hele tiden trækkes på den samlede viden hos hele teamet. Der er brug for mere end en korrekturlæser og en grafiker. Forlæggeri er en mangesidet og langstrakt proces med forskelligartede led, der kræver specialviden. Og videnskabelig forlagsvirksomhed i særdeleshed har sine egne problemområder som f.eks. kendskab til videnskabens dokumentationsmetode og -krav, fundraising, stor fremmedsproglig kunnen og international distribution. Alle disse kompetencetyper kan ikke læres på én dag, og der er lige så meget brug for dem i Open Access-publicering som i traditionel, bogtrykt forskningspublicering.*

Forlæggerforeningen finder principielt tanken om fri adgang til offentligt finansierede forskningsresultater rigtig, men finder den samtidig på flere punkter overordentlig problematisk, først og fremmest, fordi der ikke samtidig fremlægges et finansieringsforslag og ikke er tildelt forlagene nogen klar rolle. OAU synes heller ikke at være optaget af det problem, at forskningsresultater og publicerede forskningsresultater ikke er én og samme ting.

Direkte Bemærkninger til Open Access Udvalgets rapport: anbefalinger til implementering af Open Access i Danmark.

Svaret vedrører primært punkt 6 og rummer især supplerende meninger og idéer til OAU om forlagenes nuværende og kommende rolle i en eventuel implementering af Open Access-publicering i dansk videnskab.

A. Om offentlig finansiering af videnskabelig publicering

Forlæggerforeningen vil anbefale at OAU omformulerer rapportens indledning, idet dens indirekte citat¹ fra Jakob Heide Petersens artikel i *REVY*, vol. 32, no. 7 (2009) let kan misforstås ved sin lidt uklare brug af begreberne 'publiceringssystem' og 'videnskabelig publicering' i samme sætning. Formuleringen kan tolkes derhen, at OAU mener, at det offentlige rent faktisk finansierer 90 % af udgifterne til bogpublicering, hvilket jo ingenlunde er korrekt, mens vi gætter på, at OAU mener, at det offentlige (som oftest) finansierer det forskningsarbejde, der leder hen til forfatningen af det manuskript, som forlagene på et vist tidspunkt modtager fra forfatteren – og som altså ikke er at sidestille med den færdige publikation (jf ovenfor).

B. Om copyright

Forlæggerforeningen ønsker endvidere at anholde formuleringen om, at rettighederne til forskningsresultater under det nuværende system "foræres væk til kommercielle forlag". Dette er muligvis tilfældet for en række store, internationale STM-tidsskrifters vedkommende, men på ingen måde gældende for danske forlag, hvoraf de fleste videnskabelige forlag endog opererer på ikke-kommercielle vilkår. Endvidere må det fremhæves, at samspillet mellem forlag og forskere sikrer en højere kvalitet af forsker-

¹ Citatet lyder: Videnskabelige publikationer er ét element i en værdikæde, som frembringer ny viden og videnskabelig baseret innovation. En stor del af forskningen er offentlig finansieret, hvilket betyder, at finansieringen af hele værdikæden i mange tilfælde er offentlig – med undtagelse af publiceringen. Man har altså en værdikæde, hvor det offentlige finansierer over 90 % af udgifterne for efterfølgende at overdrage resultaterne til kommercielle aktører og så betale for adgangen på markedsvilkår. Det kan næppe undre, at alternativer til denne model er samfundsøkonomisk fordelagtige.

rens arbejde (jf nedenfor), således at der ikke er tale om, at det er den samme (offentligt finansierede) forskningspublikation, som efter forlagets arbejde med publikationen kan købes som offentligt publiceret værk. Det er tale om et nyt værk. Desuden har mange værker i den videnskabelige verden delt copyright mellem forlag og forfatter.

C. Om prisudviklingen

Prisudviklingen for hhv. STM tidsskrifter/tidsskriftlicenser og for monografier er meget forskellig, og postulatet om 'støt stigende forlagspriser' burde derfor modificeres. De danske videnskabelige forlags bogpriser ligger i et stabilt og særdeles rimeligt leje, deres små oplag taget i betragtning. OAU må her have de udenlandske STM-forlags prispolitik i tankerne, som de danske videnskabelige forlag ingen indflydelse har på.

D. Forlagsopgaver på en produktion

Udvalget overser i rapporten forlagernes og tidsskriftsredaktionernes centrale rolle i kvalitetssikringen og formidlingen af forskningsresultater. Forlagene har som nævnt ovenfor flere vigtige funktioner i formidlingen af forskningen, som rapporten ikke nævner, og som forlagene udelukkende honoreres for via salg af bøger og tidsskrifter samt gennem produktionstilskud fra fonde. Der kan bl.a. nævnes:

Peer-Review; udvikling af bogens koncept og fremtrædelsesform med fastlæggelse af genre og værkets dele; fundraising til produktionen; redaktion; korrekturlæsning; afklaring af rettigheder til evt. illustrationer; produktion; PR/markedsføring; salg; distribution; lagerføring;

Forlæggerforeningen kan tilslutte sig en offentliggjort tilkendegivelse vedr. holdninger til Open Access, hvori *Den Hollandske Forlæggerforening* erklærer følgende om dette emne:

"The part publishers play is not always transparent to outsiders. The scientific and professional publishing process consists of conceptualizing, initiating, generating, collecting, validating, enriching, archiving, making searchable and accessible, multiplying, marketing and distribution of information. In this way publishers contribute to the development and enlargement of (diversity of) knowledge and information".²

E. Peer review

Forlæggerforeningen ønsker at understrege, at peer review-processen er mere end blot et sorteringsværktøj. Peer review er mange ting – især inden for den humanistiske monografipublicering (jf. Forsknings- og Innovationsstyrelsen definition af 18.

² "Investing in Access - The publisher's role in providing access to and distribution of scientific and professional information. Positioning paper of the Group of Scientific and Professional Publishers of the Dutch Publisher's Association", DPA/UVW, Amsterdam, 2007.

dec. 2007³). Først og fremmest er det vigtigt, at der foretages en uafhængig og uvildig peer review proces. Hertil er de videnskabelige forlag med deres store netværk af kvalificerede forskere og deres institutionelle uafhængighed særligt velegnede. Peer review er for de videnskabelige forlag en integreret proces mellem reviewer, forlag og forsker, der giver forskeren mulighed for at styrke sit arbejde, styrke sin argumentation og på forhånd imødegå kritikers indvendinger samt ikke mindst styrke det formidlingsmæssige. Peer review er dermed et rutinemæssigt led i forlagenes redaktionsproces, der sikrer en bedre forskningspublikation. Denne form for peer review er ganske særligt knyttet til den videnskabelige monografi, og i peer review processen tages netop ofte stilling til, hvorledes et indleveret manuskript på typisk 400-800 sider kan reduceres til en læselig bog på typisk 250-400 s. Peer review processen er m.a.o. ganske omfattende og dermed også særlig omkostningstung. Dette forhold bør medtænkes, når finansieringen af Open Access-publicering skal fastlægges.

F. Prislejet ved Open Access publicering

Det hedder på s. 8 i rapporten, at "Forlagene må stimuleres til at omlægge til OA" for en "betaling, der ikke overstiger den nuværende". Det er uklart, hvilken betaling, rapporten sigter til, og fra hvem den forventes at komme. På forlag kalkuleres hver publikation for sig, og har individuelt budget svarende til værkets dele, omfang, illustrationsbehov m.m. Da der ikke siden 2007 har været offentlig støtte fra Forskningsrådene til imødekommelse af forlags og forfatteres ansøgning om støtte til publicering af videnskabelige monografier og antologier, og langt hovedparten af universitetsforlagenes videnskabelige publikationer økonomisk er baseret på støtte fra fonde eller institutioner, må forlagene mindst skulle kompenseres med et beløb svarende til den hidtidige fondsstøtte foruden støtte til dækning af udgifter, der er udækkede pga. af manglende salgsindtægter. Ganske vist spares trykudgifter, men disse udgør som bekendt kun en ringe del af hele produktions-, marketings- og driftsudgifterne, som ved Open Access-publicering må skulle dækkes ved statsstøtte enten direkte eller via biblioteker og universiteter til forlagene.

Vedr. rapportens anbefaling 9

Der gøres opmærksom på, at et af *Forlæggerforeningens* medlemmer, *Museum Tusulanums Forlag/Museum Tusulanum Press* har været medlem af et nordisk projekt NOAP (Aiding Scientific Journals towards Open Access Publishing, www.ub.uit.no/wiki/noap) vedr. nordiske videnskabelige tidsskrifter i Open Access. Fra dette projekt, der var støttet af Nordbib (under Nordisk Ministerråd) foreligger der rapporter afsluttet i februar 2010.

³ <http://www.fi.dk/forskning/den-bibliometriske-forskningsindikator/fagfaellebedoemmelse/fagfellebedommelse.pdf>

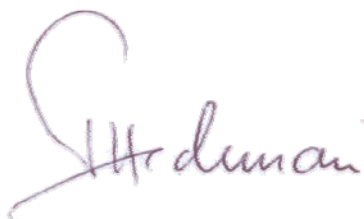
Desuden er samme forlag i øjeblikket involveret i et treårigt EU-støttet projekt, OAPEN (Open Access Publishing in European Networks, www.oapen.org), som løbende offentliggør rapporter. Dette projekt drejer sig om Open Access videnskabelige monografier i Europa.

Konkluderende bemærkninger:

Forlæggerforeningen imødekommer tanken om Open Access-publicering, men vi går ind for, at der skaffes statsmidler til, at de bedste videnskabelige publikationer fortsat kan forlagsudgives. Forlagene tilfører værdi til forfatternes rå manuskripter gennem uafhængig kvalitetskontrol, redigering, layout, produktion og markedsføring af værker. På denne måde sikrer forlagene et fortsat højt niveau for den videnskabelige publicering i Danmark. Betaling for denne værditilførsel må skaffes via statsmidler, når betalingen ikke længere kan opnås via salg. Støtten kunne eventuelt udformes som en kombination af et gradueret grundtilskud til det enkelte forlag og midler opnået ved ansøgning per værk fra en fælles statspulje for videnskabelige værkers offentliggørelse i Open Access. Vi anbefaler en sådan model frem for fx en *author-pays model*, som efter alt at dømme ikke ville kunne realiseres, idet modellen er skræddersyet til den korte STM artikelgenre og ikke synes egnet til den omfangsrige humanistisk-videnskabelige monografigenre.

Forlæggerforeningen advarer på det kraftigste OAU mod at indføre en finansieringsform, som vil medføre, at de videnskabelige forlag i Danmark må lukkes. Det er dem, der har den samlede viden og erfaring og det rette arbejdsteam til at forestå publiceringsopgaven. De gode værker har krav på at blive skilt ud fra den usorterede masse af hensyn til slutbrugernes mulighed for let at finde frem til dem. *Forlæggerforeningen* deltager gerne i det kommende udvalgsarbejde og kan udpege kvalificerede medarbejdere hertil samt opstille budget efter nærmere aftale med OAU om opgavens omfang. Et realistisk beløb til de medvirkende danske forlagskonsulenter for denne ydelse kan på nuværende tidspunkt anslås til knap DKK 1 mio.

Med venlig hilsen

Per Hedeman
Formand, Forlæggerforeningen

Marianne Alenius
Bestyrelsesmedlem, Forlæggerforeningen
Direktør, Museum Tusulanums Forlag